

κελεύειν. Προστάζω/προτρέπω, command/incite, Δημόκριτος 260 κιξάλλην καὶ ληστήν πάντα κτείνων τις ἀθῶος ἂν εἴη καὶ αὐτοχειρίη καὶ κ ε λ ε ύ ω ν καὶ ψήφω.

κέλευθος. Ὀδὸς/πορεία, road/way, Ξενοφάνης 7.1 δείξω δὲ κ έ λ ε υ θ ο ν Παρμενίδης 1.11 ἔνθα πύλαι Νυκτός τε καὶ Ἡματός εἰσι κ ε λ ε ύ θ ω ν 2.4 ἥ μὲν ὅπως ἔστιν τε καὶ ὥς οὐκ ἔστι μὴ εἶναι, Πειθοῦς ἐστι κ έ λ ε υ θ ο ς (Ἀληθείη γὰρ ὀπηδεῖ) 6.9 πάντων δὲ παλίντροπός ἐστι κ έ λ ε υ θ ο ς Ἐμπεδοκλῆς 35.14-15 αἶψα δὲ θνήτ' ἐφύοντο, τὰ πρὶν μάθον ἀθάνατ' εἶναι, ζωρά τε τὰ πρὶν ἄκρητα διαλλάξαντα κ ε λ ε ύ θ ο υ ς. Πρβλ. ἀτραπός, ὁδός.

κενός (τύπ. κενεός, ἀντίθ. πλέως) 1. Κενός/ἄδειος, empty/vacant, Μέλισσος 7(8) ἀλλ' ἤδη τὸ ἀραιόν γε κ ε ν ε ώ τ ε ρ ο ν γίνεται τοῦ πυκνοῦ Ἐμπεδοκλῆς 13 οὐδέ τι τοῦ παντός κ ε ν ε ό ν πέλει οὐδὲ περισσὸν 14 τοῦ παντός δ' οὐδὲν κ ε ν ε ό ν πόθεν οὖν τί κ' ἐπέλθοι; || τὸ κενόν. Τὸ κενόν, the void, Μέλισσος 7(7)-(10) οὐδὲ κ ε ν ε ό ν ἐστιν οὐδέν· τὸ γὰρ κ ε ν ε ό ν οὐδέν ἐστιν· οὐκ ἂν οὖν εἴη τό γε μηδὲν ... εἰ μὲν γὰρ κ ε ν ε ό ν ἦν, ὑπεχώρει ἂν εἰς τὸ κ ε ν ό ν· κ ε ν ο ὦ δὲ μὴ ἐόντος οὐκ ἔχει ὅκη ὑποχωρήσει ... ἀνάγκη τοίνυν πλέων εἶναι, εἰ κ ε ν ό ν μὴ ἔστιν. εἰ τοίνυν πλέων ἐστίν, οὐ κινεῖται Λεύκιππος Α 1 (DK II 70,30) μέγα κ ε ν ό ν Α 10 (DK II 74,26) μέγα κ ε ν ό ν Α 24 (DK II 78,2) μεγάλῳ ... κ ε ν ῶ Δημόκριτος Α 37 (DK II 93,24) κ ε ν ῶ ... οὐδενὶ ... ἀπείρῳ 125 νόμῳ χροίῃ, νόμῳ γλυκύ, νόμῳ πικρόν, ἔτεῃ δ' ἄτομα καὶ κ ε ν ό ν. Πρβλ. κενουῖσθαι 2. Στερημένος, deprived, Δημόκριτος 195 εἶδωλα ἐσθῆτι καὶ κόσμῳ διαπρεπέα πρὸς θεωρίην, ἀλλὰ καρδίης κ ε ν ε ά.

κενουῖσθαι. Κενώνομαι/ἀδειάζω, be emptied/empty, Ἐμπεδοκλῆς 16.2 οὐδέ ποτ', οἶω, τούτων ἀμφοτέρων κ ε ν ε ώ σ ε τ α ι ἄσπετος αἰών. Πρβλ. κενός.

κεραννύναι (συνών. μειγνύναι). Ἀναμιγνύω, mix/blend, Ξενοφάνης 5.1 οὐδέ κεν ἐν κύλικι πρότερον κ ε ρ ά σ ε ι έ τις οἶνον ἐγγέας, ἀλλ' ὕδωρ καὶ καθύπερθε μέθυ. || **κεραννῦσθαι** (τύπ. κε-

ραίεσθαι, κίρνασθαι, συνών. μίσγεσθαι). Ἐμπεδοκλῆς 35.8 πολλὰ δ' ἄμεικτ' ἔστηκε *κεραίομενοι* σιν ἐναλλάξ, ὅσος ἔτι Νεῖκος ἔρυνκε μετάρσιον 71.3 πῶς ὕδατος γαίης τε καὶ αἰθέρος ἡελίου τε *κιρναμένων* εἶδη τε γενοίατο χροῖά τε θνητῶν.

Κεραυνός. Κεραυνός/ἀστροπελέκι, thunderbolt, Ἡράκλειτος 64 τὰ δὲ πάντα οἰακίζει *Κεραυνός*.

κερδαλέος. Ἐπωφελής, beneficial, Δημόκριτος 202 ἀνοήμονες τῶν ἀπεόντων ὀρέγονται, τὰ δὲ παρεόντα καὶ παρωχημένων *κερδαλέω* τε *ρα* ἐόντα ἀμαλδύνουσιν.

κέρδος (ἀντίθ. ζημία). Κέρδος/ὠφέλεια, gain/profit, Δημόκριτος 197 ἀνοήμονες ὀρυσμοῦνται τοῖς τῆς τύχης *κέρδε* σιν. οἱ δὲ τῶν τοιῶνδε δαήμονες τοῖς τῆς σοφίης 220 κακὰ *κέρδε* α ζημίαν ἀρετῆς φέρει 221 ἐλπίς κακοῦ *κέρδε* ος ἀρχὴ ζημίας 262.3 δς δ' ἂν παρὰ νόμον ἀπολύη *κέρδε* ι ὀρίζων ἢ ἡδονῇ, ἀδικεῖ.

κέρματα. Κέρματα/τμήματα, fragments/portions, Ἐμπεδοκλῆς 101.1 *κέρματα* θηρείων μελέων μυκτῆρσιν ἐρευνῶν.

κεύθειν. Φυλάγω μέσα, keep in, Ἐμπεδοκλῆς 100.5 ὥστε φόνον μὲν *κεύθ* ειν.

κεφαλή. Κεφαλή, head, Ἐμπεδοκλῆς 134.1 οὐδὲ γὰρ ἀνδρομέη *κεφαλῇ* κατὰ γυνῖα κέκασται Φιλόλαος 13.1 *κεφαλὰ* μὲν νόον (sc. ἀρχά), καρδία δὲ ψυχᾶς καὶ αἰσθήσιος Διογένης 6.4-26-28-33 καὶ ἄνω εἰς τὴν *κεφαλὴν* παρὰ τὰς κλεῖδας διὰ τῶν σφαγῶν ... αἱ δ' εἰς τὴν *κεφαλὴν* τείνουσαι ... σχίζονται εἰς τὴν *κεφαλὴν* πολλαὶ ... εἰς ἣν αἱ πλεῖσται ἐκ τῆς *κεφαλῆς* συνέχουσιν αὐτῆς.

κῆρ 1. Κακὴ Μοίρα (προσωποπ.), Bad Fate (personif.), Ἐμπεδοκλῆς 121.2 ἀτερπέα χῶρον, ἔνθα Φόνος τε Κότος τε καὶ ἄλλων ἔθνεα *Κηρῶν* ... ἡλάσκουσιν 2. Κακοσύνη, curse, Δημόκριτος 191.23 οὐκ ὀλίγας *κηρας* ἐν τῷ βίῳ διώσεαι, φθόνον καὶ ζῆλον καὶ δυσμενίην 3. Συμφορά, disaster, Δημόκριτος 285 γινώ-